

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Οι θέσεις της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού για το εθνικό θέμα του αιγιαλού και της παραλίας

Πέμπτη, 11 Απριλίου 2019

Ο πολύτιμος αιγιαλός και οι παραλίες μας κινδυνεύουν και πάλι. Το 2014, με τις τότε φημολογούμενες εκλογές να πλησιάζουν, συλλέχθηκαν 150.000 υπογραφές και τελικά το τότε προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσύρθηκε.

Σήμερα με ταχείες διαδικασίες και δίχως διαβούλευση τίθεται προς ψήφιση το σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας για την Ασιατική Τράπεζα.....» το οποίο στο «Μέρος Τέταρτο» εισάγει ουσιώδεις τροποποιήσεις του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις».

Το γεγονός ότι σε σχέδιο νόμου ξένου προς ζητήματα περιβάλλοντος και αειφορίας επιχειρούνται ρυθμίσεις σε ένα κατεχοχρήν ευπαθές οικοσύστημα δεν εκπλήσσει. Εκπλήσσει ωστόσο το γεγονός ότι ανοίγεται στην κρίση της Νομοθετικής Εξουσίας ένα νομοθέτημα πληγή για τον προστατευτέο φυσικό και οπτικό πόρο των ακτών, πόρο ζωής, πηγή έμπνευσης και στήριξης της ιστορικής και πολιτισμικής μας ταυτότητας, χωρίς προηγούμενη ευρεία ανοικτή δημόσια διαβούλευση.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και Πολιτισμού δεν μπορεί να σταθεί απαθής τόσο στις τηρούμενες διαδικασίες, όσο και κύρια στο περιεχόμενο των ρυθμίσεων. Ήδη με τον ισχύοντα νόμο 2971/2001 η προστασία και διαχείριση του «αιγιαλού-παραλίας» ως ενιαίου οικοσυστήματος έχει υποστεί πλήγματα. Η άρχουσα ήδη λογική της κατά προτεραιότητα διασφάλισης δημόσιων και ιδιωτικών οικονομικών «διευκολύνσεων» ενισχύεται έτι περαιτέρω με τις το νέο σχέδιο νόμου.

Στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου δηλώνεται, μεταξύ άλλων «πίστη και προσήλωση στην ανάγκη περιβαλλοντικής προστασίας του αιγιαλού...», επισημαίνεται η υποχρέωση της Πολιτείας «να προστατεύσει το φυσικό κάλλος... και να το παραδώσει ως παρακαταθήκη στις επόμενες γενεές». Προθέσεις αγαθότατες, τις οποίες η Ελληνική Εταιρεία αστάζει και επικροτεί, διαπιστώνει όμως δυστυχώς την έλλειψη οποιασδήποτε συνοχής και συνέργειας ανάμεσα σε προθέσεις και προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ θα περιοριστεί στα πλέον επώδυνα για το περιβάλλον ζητήματα (κυρίως άρθρο 34), επιθυμώντας να συμβάλλει στην αποφυγή μη αναστρέψιμων καταστάσεων.

Ο νομοθέτης, υπό το πρόσχημα επίλυσης προβλημάτων που εκκρεμούν επί μακρόν γιατί ο ισχύον νόμος δεν κατάφερε να επιλύσει, εισηγείται την αδειοδότηση αυθαίρετων κατασκευών, ιδιωτικών και δημόσιων, στον αιγιαλό και την παραλία, ανεξάρτητα με το αν έχουν εκδοθεί πρωτόκολλα κατεδάφισης, τα οποία βέβαια διαγράφονται. Σπάει ακόμα και ο χρονικός φραγμός της 28.7.2011, αφού έργα αυθαίρετα που κατασκευάστηκαν και μετά τις 28.7.2011 μπορούν να

«εξαιρούνται από την κατεδάφιση, κατά παρέκκλιση από κάθε ειδική ή γενική διάταξη..», χωρίς βέβαια να περιορίζονται μόνο σε έργα που εξυπηρετούν την Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια.

Το επιχείρημα επίλυσης διαιωνιζόμενων προβλημάτων δεν ευσταθεί. Ο ν. 2971/2001, παρά τα όσα τόλμησε, δεν προχώρησε σε νομιμοποιήσεις αυθαίρετων στον αιγιαλό. Και εν πάση περιπτώσει, αν η Διοίκηση δεν ενήργησε μέχρι τώρα τα δέοντα, από αδυναμία ή ολιγωρία, οφείλει να το πράξει και δεν νοείται να παρέχει «επιβράβευση» στις παρά το νόμο ενέργειες τόσο του ίδιου του δημοσίου όσο και των ιδιωτών. Τα περί περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων συνιστούν αδύναμο και αίολο επιχείρημα που αντίκειται μάλιστα στο κοινοτικό κεκτημένο. Η περιβαλλοντική αδειοδότηση προηγείται της εκτέλεσης ενός έργου και δεν έπεται αυτής.

Η νομολογία του Σ.τ.Ε. ως προς την αντισυνταγματικότητα της αλλοίωσης του παράκτιου χώρου (άρθρο 24 του Συντάγματος) είναι πάγια, διαυγής και δεν επιδέχεται αμφισβητήσεις. Χαρακτηριστικό επίσης ότι Αποφάσεις του Αρείου Πάγου (1398/2008, 1831/2008, 2385/2009 κ.ά.) χαρακτηρίζουν τις αυθαίρετες επεμβάσεις στον παρόχθιο χώρο ως «έγκλημα».

Στο σχέδιο νόμου περιθωριοποιούνται θεμελιώδεις αρχές της αειφορίας και της προφύλαξης, τη στιγμή μάλιστα που οι επιπτώσεις των κλιματολογικών αλλαγών είναι εμφανείς, με άμεσες επιδράσεις στο οικοσύστημα των ακτών. Ο νομοθέτης αγνοεί ίσως τα όσα η ίδια η Πολιτεία θέσπισε με τη Στρατηγική για την Αντιμετώπιση των Κλιματικών Αλλαγών. Προτάσσει τη διασφάλιση οικονομικών συμφερόντων δημόσιων και ιδιωτικών, ενώ η αειφορία, ως ισότιμη/ισόρροπη συνύπαρξη αναπτυξιακών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών αγαθών, παραμένει απλώς στο γράμμα της εισηγητικής έκθεσης.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η βιασύνη σύνταξης του σχεδίου νόμου «Τέταρτο Μέρος» είναι εμφανής κυρίως λόγω της σύγχυσης που διαπιστώνεται σε αναφορές/ αριθμήσεις άρθρων προτεινόμενων και ισχυόντων, ορισμένα από τα οποία έχουν τροποποιηθεί με το ν. 4281/2014. Πολλές από τις ρυθμίσεις στα μακροσκελή άρθρα θα μπορούσαν να ρυθμιστούν με Απόφαση ή Π.Δ/γμα, κάτι που επίσης δείχνει το «επείγον» της τακτοποίησης εκκρεμοτήτων, με οποιοδήποτε τίμημα. Το πρόβλημα όμως δεν είναι αυτό.

Η Ελληνική Εταιρεία εστιάζεται πρωτίστως στην ανάγκη να παύσουμε να θυσιάζουμε τους πόρους – φυσικούς, πολιτιστικούς – που στηρίζουν τη χώρα, εκφράζοντας το χαρακτήρα την ταυτότητα και τις παραδόσεις της, στο όνομα της πρόσκαιρης και άμεσης εξυπηρέτησης οικονομικών συμφερόντων. Προς τούτο προτείνει την απόσυρση του σχεδίου νόμου και την εξαρχής εξέτασή του, με ανοικτές νόμιμες διαδικασίες διαβούλευσης.

Η συλλογή υπογραφών για το φλέγον θέμα της προστασίας του γιαλού και της παραλίας συνεχίζεται στον Ιστότοπο https://secure.avaaz.org/el/community_petitions/Υπογραφο_Οικονομικον_G_Stoymnara_Υπογραφοyme_Ohi_sto_xeroylima_ton_Ellinikon_paralion/ (151.995 υπογραφές έως αυτή τη στιγμή).

Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με τα γραφεία της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ Περιβάλλοντος & Πολιτισμού: κα Κ. Στεμπίλη - Τηλ: 210 - 32 25 245 & 210 - 32 26 693.

E-mail: sepi@ellinikietairia.gr

www.ellet.gr